

నిర్బంధంలో సమ్మె

కార్మిక

ఉదయం బదున్నర..... వైరన్ కూత వినిపిస్తోంది. ఆకూత రోజటిలా వేలాదిమంది రక్తమాంసాలు భక్షించడానికి సిద్ధంగాఉన్న బకాసురుని విజయ గర్వపు అరుపులాడేడు. ఓముని చేత కోరలు పీకబడి కొరిప్పొణంతో కొట్టుమిట్టాడుతున్న ఆకృందసలా ఉంది. ఆ కొరిప్పొణాన్ని కాపాడటానికా అన్నట్లు 20 మంది సాయుధ భటులు కాసలా కాస్తున్నారు.

ఎప్పటిలాగా దావి మీద.... అరచేతిలో ప్రాణం వెట్టుకొని ఎన్నో అసాయాలను దాటి బ్రతుకు జీవదా అని ఇవ్వాలంటే ఈ గండాన్ని తప్పివ్వనే సంతృప్తితో బావుల నుండి బయటికివస్తున్న కార్మికులు లేరు. తను చేయబోయే కష్టాన్ని తలచుకుంటూ మరువలేని ఘోరాతి ఘోరమైన ప్రమాద సంఘటనలు జరిపి కి రాగానే గగుర్పాటుతో ఒక్కవణుకుతుంటే వెండ్లాం పిల్లలను తలుచుకుంటూ కొండంత భారంతో నడుస్తూ....

అనకుండా పొరుగుగాళ్ళ జనం వస్తున్నారు ఆ బహిరంగసభకి. జనసమూహం మధ్య లోంచి.... సన్నగా దారి కన్పిస్తోంది 'పాపిడాలా, ఆదారిలోంచే బండి వెళ్ళాలి. తలు. కుంఝంటే ఆపాట వింటుంటే ప్రతాపరావు దొర దవడలు బిగుసుకుపోతున్నయ్యే జన సమూహం మధ్యలోంచి వెట్టిని జండా రెపరెపలాడోంది. ఎవరో పీపుకి కోరలు వెట్టి కారం అద్దినట్లు ఇద్దెపోతున్నాడు. బండి అలాగే నిలబడిఉంది. దొరగారి మనసులో కొద్దిగా అనుమానం. కొద్ది దూరంలోఉన్న తాచిచెట్లలోంచి కావడి బుజాన వేరుకుని వస్తున్నాడొక గొడు. బండి దగ్గరికి రానేవచ్చాడు.

“ఎంరా గొడు! అక్కడజరిగేది ఏం మీటింగు?” అంటూప్రశ్నించాడు.

“సంఘపోల్లది” అంటూ వెళ్ళిపోయాడుగొడు. దొరగారు దారికిఇరువైపుల చూశాడు. పక్కదారులు కన్పించలేదు. అంతటా పచ్చనివరిపొలాలే. బండెనుక మనిషితో, మీటింగుమధ్యలోంచిపోతె?” తల అడ్డంగాఊపుకున్నాడు. ఓమారు ఓదెయ్యి, ఓమారు జనసమూహాన్ని రెపరెపలాడె ఎట్లబందానిచూసి నిట్టూర్చాడు.

“అరేయ్ ఎనుకబండెక్క తొందరగపోవాలె” అన్నాడు ఓదెయ్య నమ్మలేనట్లు చూశాడు,

“ఎక్కరాగాడిదీ. ఎక్కు, ఎక్కువంటే చెవులు ఇనవద్దలేవ్!” కోపంగా అన్నాడుదొర.

భయంగా బండెక్కి వెనుక ఒదిగికుర్చున్నాడు ఓదెయ్య. కోపంగాఉన్న ప్రతాపరావుదొర. రెండుగిత్తల్ని రెండుదెబ్బలు కసిగాకొట్టాడు. బండిమళ్ళి 'సవారి' మొదలెట్టింది.

బాయి దొర యాదికిరాగానే, ఐదునిమిషాలు ఆలస్యమైందని నాగపెద్దాడన్న భయంతో ఆదర బాదరగా డ్యూటీకి వస్తున్న కార్మికులూ లేరు. దొరలు (మేనేజర్లు, అండర్ మేనేజర్లు, ఓవర్ మెన్లు) కార్మికులను ఏదో నెపంతో తిప్పేటి తిట్టాలేవు. దొరలూ లేరు దొరల జుటులేదు. దొరల జుటుంను కాపాడడానికి ఎత్తులువేసే నక్కజిత్తుల ప్రేద్ యూనియన్ నాయకులూ లేరు. ఆలర్ల చప్పుడూలేదు, యంత్రాల యోదా లేదు.

బావి మీద ఎటు చూసినా అల్లంత దూరం వరకు ఉండే గుట్టలాంటి బొగ్గు కప్పలు లేవు. బుర్దోజర్ తో ఊడ్చుకపోయి ఆనేలంతా జగిలి చేసినట్లుగా నున్నగా ఉంది. బొగ్గును తీసుకపోయే లారీల బుయ్ బుయ్ శబ్దం లేదు. రకరకాల యంత్రాల రజగోజధ్వనులేవు. కార్మికుల అరపులు లేవు, దొరల కేకలులేవు. మొత్తం ఉప్పెన వచ్చి ఊడ్చుక పోయినట్లుగా శకానంలా ఉంది. శకానంలోని కాటికాపరుల్లాగా వాచ్ మెన్లు మాత్రం అక్కడ తిరుగుతున్నారు.

నైరన్ కూత వినీవిననట్లు నిర్లిప్తంగా ఉన్నాయి కార్మికవాడలన్ని. ఉదయమే ఊరంత కాలున్నట్లు బొగ్గుపొయ్యిల నుండి వెలువడే పొగలేదు. కార్మిక శ్రీలందరు అప్పుడే ఒక్కొక్కరు లేచి ఏదో తెలియని బాధతో మనస్సు ఖారంగా ఇంటిపనులకు ఉపక్రమిస్తున్నారు. ప్రేద్ యూనియన్ నాయకుల కుట్రలచే తమ శక్తి ఏమిటో తెలుసుకోలేక పోయిన కార్మికులు అనివార్యంగా పడ్డవ్యూహంలోకి పోయిన అఖి మన్యునిలా ఎన్నో అర్థంకాని సమస్యలతో నిద్రొపట్టక మగత నిద్రనుండి లేచి ఒక్కొక్కరే బయటికివస్తున్నారు.

తూర్పున సూర్యుడు ఉదయించాడు. కాలిపోతున్నకొద్ది మరింత బొగ్గునుచేర్చుతే చిటవటకాలుతూ ఇంజనును ఉరికించే రైలు ఇంజనులోని ఎర్రగ్లా మండే మంటలా లేడు. బొగ్గుఒడిసిపోయి ఉన్నవేడితో కుంటుకుంటూ నడుస్తున్న రైలు ఇంజనులోని బూడిదకాబోతున్న అగ్నిలా కాంతి విహీనంగా ఉన్నాడు. బయటికి వచ్చిన కార్మికులకు బస్ లోని పాన్ టేలాకు అంటించిన ఎర్రటి అక్షరాల కాగితం కొట్టొచ్చినట్లుగా అందరి దృష్టిలో పడ్డది.

“నాలురోజుల కోసారి అంచేతాండు రాడికల్ లయో కదా? ఏమి రాసింగ్లో చదువుదువు పా” నోట్లోవున్న పండ్లపుల్లను చేతిలబట్టుకోని వెంకటయ్యను అడిగిండు రాములు.

“వాల్లగాకపోతే కార్మికుల కోసం కాగితాలు ఇంకెవ్వడే త్తడే ?” వాలేపోస్తర్లు చవవకముందే కచ్చితంగా చెప్పిండు వెంకటయ్య

“వార్లవేత్తరని నాకెంతకేగని నదుపుకుపు పారాడు; రాములు, నారాయణ కలిసి చేలకాడికిపోయే సరికి ఇంకొందరు జమయిండ్లు అక్కడ.

☆ “రామకృష్ణాపురం 1వ ఇంక్లయిన్ బావివద్ద కార్మికులపై పోలీసుల లాఠీ చార్జీని అందించండి ।

☆ అరెస్టు చేసిన కార్మికులను వెంటనే విడుదల చేయాలి!” అని కార్మికు దొంగడు గట్టిగా చదివిండు.

“వీనవ్వ మా బాయికాడ ఎప్పుడు కౌగిలాలు అంటించినా గూడ గాడ్డికొడుకులు పీకేపిత్తాండ్లు. అయినా వీల్లను ఎక్కడ కనిపించినా పోలీసోల్లు పట్టుకపోతాండ్లు కదా? మరి ఇవ్వెప్పుడంటితాండ్లో?” ఆశ్చర్యపోతూ అడిగిండు ఆకాలు.

“ఆడరాక పందిరి కురుసున్నదన్నట్లు మంది గురించి పాటుపడుదామనేదోల్లకు మార్గమేకరువా? అయినా నాకు తెలువ కడుగకా, అందరు గట్టిగనే మాట్లాడుతె, అందరం కట్టుగనేవుంటే ఎందర్నని పట్టుకపోతరు?” వెంకటయ్య ఇంకేదో చెప్పదా మనుకునేటాల్లకు కలిగించుకొని.

“ఏం మాట్లాడుదో ఏమో? ఎవడు గట్టిగమాట్లాడుతె వాన్నే రాడికల్ అనబట్టి, రాత్రికిరాత్రే పట్టుకపోబట్టి. ఇగ ముంగటబడి ఎవడు మాట్లాడుతడు. గా కొత్త గూడెం కుమారయ్య సారేమో ఈ చట్టం సమ్మెచేపైపోడు, మేం కోర్టులో కేసుపెడు తున్నాం మీరు పనులల్లకు దిగిపోందని అనబట్టె, మనకేమో ఏది తెలువనాయె, మనం ఎవగ్నిబట్టుకోని నడుచుడేనారన్నా?” అడిగిండు 35 ఏండ్ల చెందర్యయ్య.

“ఏమోరా కుమారయ్య సారేమో గట్లంటడు, గా రాడికల్లోల్లు మొన్నటిదాకా బాయిలమీదికచ్చి మనం గట్టిగుండాలె, మనం తప్పకుండగెలుస్తాం, ఈ చట్టం ఉంటె ఇక నుండి మనం సమ్మెచేయలేం, మన హక్కులు రానాలంటె సమ్మెగదా మన ఆయుధం అని చెప్పి ఇప్పుడు పోలీసోల్లు వాల్ల గురించి తిరుగుతాంటె వాల్లెటుదో యిండ్లో ఏమో?” ఈ డ్రేడ్ యూనియన్లోల్ల, రాడికల్లోల్ల రాజకీయాలు అర్థంకాక అన్నడు బక్కయ్య.

“నీయవ్వ....రాడికల్లోల్లని మెడలేమన్న బోర్డుగట్టి ఉంటానాదిర? ఉన్నదున్నట్లు ఎవడడిగినా రాడికలేనాయె, న్యాయం గురించి మాట్లాడినోడల్లా నక్కలైచేనాయె, ఎవడో ఏమో అంటడని అందరం నోరుమూసుకోనే ఉండమా? ఎవలు గూడ బాయిలకాడ కనిపిత్తలేరంటె ఏమి గనపడమన్నవ నువ్వే అనబడ్డివి బాయిల మీదికి వస్తనేపట్టుక

పోతాండని గా నిన్నటి సంగతే సూక్రూడు.... యూనియన్లో పోలీసుల పెట్టుకోని రామకృష్ణాపురం వన్యాయశాఖలో బాయిని నడిపించడానికి ఏషంగట్టిరి. గా సంగతి తెలిసి మిగిలా బాయిలోల్లందరు అక్కడి కచ్చెటాల్లకేముంది వీన్ని వన్ని అనకుండ పోలీస్లో కచ్చెటాల్లకేముంది ఇట్లంపచ్చినట్లు కొట్టిరి. మందమరి బాయిలు నడుతావయని రామకృష్ణాపురమొల్లకు బెప్పిరి, అక్కడి బాయిలు నడుతావయని ఇక్కడి బాయిలోల్లకు చెప్పవట్టిరి లీడరు. ఇగ ఎవల్ని నమ్మాన్నో తెలుతలేదా !” వెంకటయ్య చెప్పే మాటలకు అడ్డం ఎవడూ ఏమిమాట్లాడక ఎవరికి తోచినట్లు వాల్ల యూనియన్లోల్లను, పోలీస్లోల్లను తిడుతాండు.

“మరి ఇట్లు ఇంకెన్నిరోజులే మనం సమ్మెచేసేది ఇప్పటికే 45 రోజులు గాబట్టె” అర్థంగాక అడిగిండు రాములు.

“నీయవ్వ ఏదైనామంచిదే అబ్బో ఇదో తేలేదాక గట్టిగుండాలె” 50 ఏండ్ల కోమురయ్య తన 20 ఏండ్లసర్వీసులో తేలిననిర్ణయంగా అన్నాడు.

“మొన్నటినుండి గోదావరిబయిలో గూడ అన్నిబాయిలోల్లు సమ్మెచేతాండ్లట గదా !” అడిగిండు ఓకార్కికుడు.

“అవును అక్కడగూడ మనకు మద్దతుగా ఈ సట్లంపొవాలని సమ్మెచేతాండ్లు” వేరేకార్కికుని జవాబు.

“నీయవ్వ.... గింతమందిమి చేయబడితిమి ఇంక ఎటుతేలుతలేదు, ఇది దేల్చదా ? తేలదా ? ఇప్పటికే అప్పులసాలయినం.”

ఇలాసాగుతాంది చర్చంతా.....

ఇంకలో ఎవరోయవకుడు చేతిలో పేపరుపట్టుకొని; తనగాండీవంతో ఈ కాలగమనాన్నే ఆపేశక్తి గల అర్జునునిలా విజయగర్వంతో దారిలోకనబడ్డ పశ్చిమ వాల్లకు ఏదోచెప్పుకుంట వస్తున్నాడు.

దూరంలోఉండగానే.... “ఏమన్నరాసిండ్లారా మనగురించి” అని అడిగిండు వెంకటయ్య.

“ఆరాసిండు”

దగ్గరకువచ్చి పేపరువిప్పి “సింగరేణి కార్మికుల సమ్మెవల్ల 222 రైళ్ళురద్దు” “ఇది తీవ్రవాదాలవిచ్చు” అని తాటికాయంత అక్షరాలను గడగడచదవిండు. 650

“అబ్బా గన్నెరైళ్ళు ఆగిపోయినవా” తనబలాన్నితానే నమ్మలేనిమల్లన్న అశ్చర్యంగా అన్నాడు. అందరిముఖాల్లో ఏదో తెలియనిఅనందం, సంతృప్తి.

“ఇంకేంరాసిండ్లురా” యుద్ధంలో గెలిసివచ్చినవాండ్రను అడిగినట్లుగా అడిగిండు రామన్న.

తిరిగి ఆ యువకుడు చదవడం మొదలుపెట్టిండు. అందరు ఏదో కొత్తవిషయాలు తెలుసుకుంటున్నట్లుగా ఉత్సాహంగా, ఆశ్చర్యంగా, వింతగావింటుండ్లు. “ఇంకా కొద్దిరోజులలో 300 రైళ్ళు రద్దుఅయ్యే అవకాశాలు ఉన్నాయి. అనేక ఫాక్టరీలు మూతపడేటట్లున్నాయి. ఇప్పటికే పవర్ స్టేషనులు సగం ఆగిపోయినవి” మొసవచ్చినట్టుంది. అగాడు....

మళ్ళీ మొదలుపెట్టిండు “ఇది తీవ్రవాదులచర్య - రాడికల్స్ లేనివిపోనివి కల్పించి కార్మికులను అనవసరంగా రెచ్చగొట్టి సమ్మెలోదించారు. అంతేగాని కార్మికులకు ఏమీ సమస్యలులేవు. సమ్మెచేస్తున్న కార్మికుల సమస్యలేమిదో వారి ప్రతినిధులు ఎవరో నాకేమి తెలియదంటూ ముఖ్యమంత్రి అన్నారు.”

“ఎందేంది మనకేమి సమస్యలేవా?” అని ఎవరో అనడంతో చదువడంఆపి ...

“ఆ అవునో మనకేమి సమస్యలులేవట, ఇంకేమంటదో తెలుసా అసలు మస్టర్ల కోత చట్టమేలేదు రాడికల్స్ రెచ్చగొట్టుతేనే సమ్మెచేతానవట” అన్నాడు పేపర్ యువకుడు.

“నీయవ్వ ఇదంతా మనలమోసంచెయ్యాలని చూస్తాండ్లు. వాడు యూనియన్ నోడేమో ఈ చట్టమేపోడు అంటడు. ముఖ్యమంత్రిమో అసలు మస్టర్లకోతపెట్టుట లేదంటడు. ఇక్కడ మేనేజిమెంట్ నోడేమో జీతాలుకొయ్యటపై ఇవన్నీ లభించి వేకాలున్నట్లున్నాయి” కోపాన్ని వెల్లబోసిండు సుధాకర్.

“ఇగో ఇంకోటినుండ్లి”; చదువడం మొదలు పెట్టిండు పేపర్ యువకుడు.

“ఉన్నరైల్లు, ఫ్యాక్టరీలు నడవడానికి ప్రభుత్వం కలకత్తా నుండి 10 లక్షల టన్నుల బొగ్గుకొనుగోలు చేసింది. అయితే బొగ్గుతేవలసిన ఓడ విశాఖపట్నం రేవులో దిగాల్సివుండగా కొలంబోకు పోయింది. ఆ ఓడ కొలంబోకు ఎట్లాపోయిందో తెలియదు. దాని గురించి తెలుసుకోవడానికి ప్రభుత్వం చర్యలు తీసుకుంటోంది” చదువడం ఆపిండు.

“ఇది కూడ రాడికల్స్ లే ఎత్తుకపోయిండ్లనలేదు సయ్యం”; అన్నడు వెంకటయ్య

“అంటే అంటరు గూడ ఈ దగుల్పాటి నాకొడుకులు నోట్లై ఉన్నది నాలుకయితే గదా!” కసిగా అన్నాడు ఇంకో కార్మికుడు.

పరిస్థితి అంతా యుద్ధంలో గేలుస్తున్న పక్షంవాళ్లు ఎన్ని ప్రాణాలుపోగొట్టుకున్నా, ఎన్ని సప్తాలకు గురైనా గేలుస్తున్నయన్న ఉత్సాహంలో మాట్లాడుకుంటున్నట్లుగా ఉంది.

బొద్దు చారెడెక్కొంది. ఒక్కొక్కరు ఇంట్లల్లకు మెల్లెమెల్లగా ఎల్లిపోతాంట్లు.

“ఈ రోజు సాయంత్రం 7 గంటలకు మార్కెట్టులో బహిరంగసభ - ఈ సభలో కార్మికుల సమస్యల గురించి మన ఎర్రజెండా యూనియన్ నాయకులు మాట్లాడెదరు” అంటూ క్రాగిన వాడిలా బొంగురు గొంతుతో ఎవరో మైక్లో చెప్పకుంటుపోతాండు.

X X X X

సాయంత్రం ఆరున్నర కావస్తుంది. గుంపులు గుంపులుగా కార్మికులు బహిరంగసభాస్థలానికి చేరుకుంటాంట్లు. అక్కడ ఓ పెద్ద మైదానంలో ఓ బల్ల - ఆబల్ల పైన నిలబుగా మాతేసీన్ అమర్చబడి ఉంది - వచ్చిన కార్మికులు గుంపులు గుంపులుగా జనుగూడి మాట్లాడుకుంటాంట్లు - కొంత మంది ఎర్రచొక్కాలు తొడుక్కున్నవారు కర్రలు చేతబట్టుకొని క్రాగినోనితీర్గ ఊగురూ అందరిని కూర్చోండి, కూర్చోండని మొత్తుకుంటాంట్లు.

ఆ సమయంలో దిద్దిన ఎరువుతో రెపరెపలాడుతున్న ఎర్రజెండా ముందుపెట్టుకొని ఒక తెల్లనివారు దుమ్మునులేపుతువచ్చి అగింది - రేగిన దుమ్మును దులుపుకుంటూ కసిగా నూసింట్లు కార్మికులు - కారు వెనుకనే రెండు, మూడు వ్యాన్లువచ్చి స్టేజీవద్ద ఒకటి దూరంగా అటోకటి, ఇటోకటి అగినవి దాంట్లోంచి సాయుధులైన కాకిబట్టలు కాని ఎరువును కాపాడడానికి డిగాయి.

మైక్లో ఒకతను “కార్మిక సోదరులారా ఇప్పుడు సభ ప్రారంభమవుతుంది. మొదట కామ్రేడ్ కుమారయ్యగారు మాట్లాడుతారు - కా॥ కుమారయ్యగారు ఇప్పుడు ఈ గాడికలోల్లు చేస్తున్న పోరాటంకన్న రెండింతల పోరాటం చేసిండు - తుపాకినే బుజానవేసుకొని ఈ అడవుల్లో తిరిగిండు - నిజాం సర్కారును గడగడ లాడించాడు - అటువంటి కుమారయ్యగారు ఇప్పుడు మీ ముందు మాట్లాడుతారు.”

“మా సచ్చిపోయిన బర్రె పగిలిపోయిన బుద్దెడు పాలిచ్చిందట”: గట్టిననే అన్నరెవరో గుంపులనుండి.. అహ... హ...హ...హ... జనంలో నవ్వులు.

852

మళ్ళీ తిరిగి ఆయనే రేపమెచ్చిన వాడిలా “కార్మిక సోదరులారా ఈ సభను రెడగొట్టాలని కొంతమంది దుండగులు ప్రయత్నిస్తున్నారు”

“వచ్చకామెల్లోనికి చోకమంత వచ్చగనే కనపడుతదట” మెల్లగా అన్నారెవరో వెనుకనుంది

బొంగురుగొంతు నాయకుడు కళ్ళకున్న అద్దాలుతీసి చేతపట్టుకొని మా.. మా.. అని నవరించుకొని “కార్మికసోదరులారా : మన ఎర్రజెండా యూనియన్ నాయకత్వాన 30 పైసలున్న ఊతం 30 రూపాలదాక పెంచుకున్నాం.. ఇంకా ఎన్నోహక్కులు సాధించుకున్నాం.. మొదటినుంచీ మన యూనియన్ కార్మికులకెంతో సేవచేసుకుంటావత్తాంది. కాని ఈమధ్య కొంతమంది యూనియన్ ను దెబ్బగొట్టాలని చూస్తాండ్లు.. అందుకే చీటికిమాటికి కార్మికులను రెచ్చగొట్టి సమ్మెలు చేపిస్తున్నారు.. గోరుతో పోయేవాటిని గొడ్డలిదాకా తీసుకపోతున్నారు.. కె కె 2లో కార్మికులు సమ్మెచేస్తే 8 మన్దర్లు కోతపెట్టింది మేనేజిమెంటు.. దాన్ని చర్చించి సాధించుకోవచ్చు.. మేం బెల్లంపల్లిలో, గోదావరిఖనిలో ఎన్నోసార్లు సాంధిచాం.. కాని కొంతమంది చట్టాలు తెలియనివాళ్లు అనవసరంగా కార్మికులను రెచ్చగొట్టి మందమర్రి, రామకీర్ణాపురం, గోదావరిఖని డివిజన్లను మొత్తం బండుపెట్టించారు.. మేనేజిమెంటు ఊతాలు కోస్తూనే వుంది, మేంచర్చించి సాధించుకనేకన్నాం. ఇంతదానికి ఇంతపెద్దసమ్మె అనవసరం.”

“అయ్యా ఇదేమన్నా బావబామ్మర్లు సయ్యాటలా వాడుపెట్ట, మీరుతియ్య, లేకుంటే మేంవిమన్న అడుక్క..తింటున్నమా? : తావతాపకు ఊతాలుకోస్తం అని బెదిరిస్తున్నారు” అని ఎవరో లేచిఅడిగిండు.

పాపం గొంతులో వెలక్కాయపడ్డట్టు అయింది నాయకుడికి.

గుటికిల్లుమింగి నర్దుకొని “కార్మిక సోదరులారా అదే మేంఅంటున్నాం.. మేనేజిమెంటుకు ఊతాకుసే అధికారంలేదు.. దానిగురించి మనం పెద్దపోరాటం చేయాల్సివుంది అయితే ఇది ఒక్క మనంచేస్తేనేపోదు.. దేశంలోఉన్న కార్మికులందరు చేస్తేగాని ఈవట్టంపోదు అందుకని మనం ఓపికపట్టాలి.. బ్రవుడు పరిస్థితి మంచిగ లేదు కాబట్టి కార్మికులారా : రెనిన్ మహాశయుడు ఏమన్నాడోతెలుసా : “ఒక్కడుగు ముందుకు రెండడుగులు వెనక్కు” వేయమన్నాడు.

“నువ్ ఎప్పుడు చెప్పినా ఒక్కడుగు ముందుకు రెండడుగులు ఎనుకకే ఎయ్య మంటి ఇగ ముందుకు పొయ్యేదెప్పుడు..”; అన్నారెవడో గట్టిగ

“అహ్హ....హ్హ....హ్హ.... జనంలో నవ్వులు

“మీ అందరికీ రాడికల్లు బాగనూరిపోసారయ్యా మీరంత నక్కట్లు”; కోపం వచ్చిన నాయకుడు అక్కనుతో గట్టిగా అన్నడు.

“లేకుంటే నీలెక్క మేనేటిమెంటు బూట్లు....

పూర్తిగాకముందే ఎర్రచొక్కాలవట్లు, కడిదిట్టలవట్లు గల్పపట్టుతున్నారు.. “విడవండి” వేలాది గొంతులు ఒక్కసారి పలికాయి.. ఎవడిదో గొంతుల్నికప్పగంతోడు “మారో మాతెలాదోంకో” మొత్తుకున్నాడు అంతే.... పటపట కర్కలు టపటపరాల్లు ఉరుకులు.... వరుగులు.... నిమిషంలో నిర్మానుష్యం.

కారు, వ్యాన్లు పోలీస్టేషన్ ముందు ఆగినాయి- ఫోన్ మోగింది.. ఆరాత్రి జనరల్ మేనేజర్ ఇంటికి పోలీస్టేషన్ కు ఏవో గునగునలు సాగాయి.

X X X X

ఉదయం 8 గంటలు కావస్తుంది....

సింగరేణి కాలరీస్ జనరల్ మేనేజర్ ఆఫీస్ అని నెడబోర్లున్న బిల్డింగ్ ముందు ఎర్రజిండాముండున్న తెల్లకారు, మూడురంగులజిండా ముండున్న పచ్చకారు ఇంకా వేరేకారు, పోలీస్ వ్యాన్లు, జీపులుపచ్చి ఆగినయి....

ఏరో కండీషన్ గదిలో ఏవో మంతనాలుసాగాయి.

X X X X

పోలీస్టేషన్ లోని ఫోను గణగణగణ మోగింది.. “యెస్ యెస్. ఐ ప్లీజ్” అన్నాడు యెస్ ఐ గారు.. అవతలిగొంతు వినిగానే లేచినిలబడి ఫోనులోకి నెల్యాట్ చేసినట్లు ఎనబడేలాగ కాలును నేలకేసికొట్టి నెల్యాట్ చేసాడు.

“ఎంత వరకు వచ్చింది- కార్మికులు డ్యూటికిపోతున్నారా? లేదా?; అవతలిగొంతు.

“లేదుసార్ ఈ రాడికల్స్ ను అందరిని అరెస్టుచేస్తేగాని నమ్మే విరమింపబడేట్లు లేదుసార్, మేనేజిమెంటు యూనియన్లు 300 మంది పేర్లు యిచ్చినయిసార్, వారిని ఈ రోజురాత్రి పట్టుకోవాలనుకుంటున్నాం సార్”; అన్నాడు.

“సరే తొందరగా కానివ్వండి”; అని ఆర్డర్ ఇచ్చింది అవతలిగొంతు.

X X X X

చీకటివడింది.. కన్నుపొడుగుకున్నా కనపడని చిమ్మని చీకటి.. ఆ చీకటిని చీల్చుకుంటు మిణుగురు పురుగుల్లాంటి కొంతమంది యువకులు ఓ గుడిసెలోకి చేరుతున్నారు.... వారురాగానే చాపలువేసింది ఆ ఇంటిఅవిడ.... గుడ్డిదీపం మధ్యలో ఓ డబ్బుమీద పెట్టుకోని అందరు గుండ్రంగా కూర్చున్నారు.. వారిలో కొందరు మంది యువకులే వారిముఖాల్లో ఏదోఅందోళన, ఉత్సాహం, పట్టుదల మిళితమైఉన్నట్లుగా కనపడుతున్నాయి.

“కామ్రేడ్ ట్రైనేడు మనం తొందరగా వెల్లెపోవాలి మొదలుపెద్దాం” అన్నాడు.

అందులో ఒక వ్యక్తి.... “కామ్రేడ్ ఈ మన సమ్మెను విచ్ఛిన్నం చేయడానికి ట్రేడ్ యూనియన్ నాయకులు, మేనేజిమెంటు, ప్రభుత్వం కుట్రలు పన్నుతున్నాయి ఇన్ని రోజులు మాటతో మనల మోసపుచ్చి సమ్మెను విచ్ఛిన్నం చేయాలని చూసారు. కాని ఈ దగుల్పాటి ట్రేడ్ యూనియన్ నాయకులు మేనేజిమెంటుకు అమ్ముడుపోయే విధానాలను అర్థంచేసుకున్న కార్మికవర్గం అంతా వారి మోసాలకు తల ఒగ్గలేదు. అయితే ఇప్పుడు అరెస్టుల ద్వారా సమ్మెను విచ్ఛిన్నం చేయాలని కుట్రలు పన్నుతున్నారు. ట్రేడ్ యూనియన్ నాయకులు, మేనేజిమెంటు 300 మంది కార్మికుల పేర్లు పోలీసులకిచ్చారట, బహుశ ఈ రాత్రినుండి ఇండ్లమీద దాడులు మొదలుపెట్టవచ్చు. అయిన మనమంతా జాగ్రత్తగా ఉండి కార్మికులకు వీరికుట్రలను తెలుపుతూ సమ్మెను కొనసాగించాలి. మనందరం కార్మికులమే గనుక ఇంటింటికి తిరిగి కార్మికులనందరిని కలిసి చెప్పాలి.” ఇలా చాల వివరాలు మాట్లాడుకున్నారు. వెళేముందు అందరూ ఒకరి నొకరు చెయ్యొత్తి పిడికిలి బిగించి ఎర్రెర్రదండాలు తెలుపుకొని ఒక్కొక్కరే చీకట్లో కలిసిపోయారు.

X X X X

పోలీస్ స్టేషన్ లో ఉన్న పాతగడియారం టన్- టన్- టన్-మని పన్నెండు సార్లు మోగింది.... రెండు వ్యాన్లనిండా పోలీసులు, తెల్లబట్టలు వేసుకున్న వాడెవడో కూర్చుని ఉన్నారు.

“స్టార్....” అన్నాడు సి.ఐ. ముందు జీపులో ఉన్న తెల్లబట్టలవాడు దారిచూపుతుండగా కదిలినయ్....

“ఇక్కడే సార్ రంగని ఇల్లు” అన్నాడు తెల్లబట్టల తొత్తుగాడు.

అన్నీ ఆగినవి- అందరుదిగి టక్- టక్-మని బుట్లవచ్చుళ్ళతో ఒక గుడిపె చుట్టూ నిలబడ్డారు....

“రంగన్నా.... రంగన్నా” అని మార్చినగొంతుతో పిలిచాడో పోలీసు. మళ్ళీపిలిచాడు-

“ఎవరు” అంది లోపలినుండి ఆశగొంతు.

“నేను ఆయనదోస్తాను” అన్నాడు అడేపోలీసు-

“లేదు” అంది ఆమె

“ఎటుపోయింది”....

“ఎమో తెలియదు”....

“తలుపులు తియ్యి”

“ఎందుకు? ఎవరునువ్వు?” ఆందోళనగా దాదాపు మొత్తకున్నట్లుగా అంది.

“ఏయ్ మేము పోలీస్ స్టాంపు సర్కిల్ సాబ్ వచ్చిండు తలుపు తీయ్”

“ఓ అన్నయ్యా, ఓ అన్నయ్యా” వ్రక్కింటికార్మికున్ని పిలిచింది.

“అఁ అఁ” అంటూ వ్రక్కింటికార్మికుడు లేచివచ్చాడు.

దాదాపు చుట్టు ప్రక్కల ఇండ్లలో ఉన్న కార్మికులు, శ్రీలు లేచి ఒక్కొక్కరు బయటికి వస్తున్నారు.

“ఎవరయ్యా” అంటు ఓ కార్మికుడు వచ్చిండు.

“ఏయ్ సుబ్ ఏ బాయికి పనిచేతనవ్” యస్. ఐ,

“కెకె2 సార్” కార్మికుడు జవాబు

“రంగన్న ఏడి”; యస్. ఐ

“ఏమో”; కార్మికుడు.

“అమెను తలుపు తీయమను”; యస్. ఐ

“తలువట తీయక్కా”; కార్మికుడు.

“ఎందుకట ఇంట్ల ఎవరు లేరు” ఇంటామె.

“ఏయ్ తలుపు తీయ్” అని ఒక్కతన్ను తన్నాడు తలుపును యస్. ఏ.

తలుపు తెరుచుకుంది.... ఇల్లంతా గాలించారు ఇంట్లో ఎవరూ మొగవాళ్లు లేక పోయేసరికి ఏపేవో బూతులు తిట్టిండ్లు....

“అలేయ్ వన్ని బట్టుకోండి వాందికూడ కెకె2 బాయ్ నట”; అన్నాడు సర్కిల్ ఇన్ స్పెక్టర్.

కార్మికుడు ఉరుకపోయాడు కానీ వీపుమీదపడ్డ లాతీదెబ్బకు అమ్మా అన్నాడు.... అంతే వ్యాన్లో ఎక్కించారు.

ఇలా రాత్రొంతా కార్మిక వాడల మీద దాడులు జరిగాయి.... బూతులు.... దెబ్బలు.... అరెస్టులు.... ఊరు ఊరంతా లేచింది.... కార్మికులతిట్లు, శ్రీల శాపనారాలు.

అంతా.... గజ దొంగల ముఠా ఊరిమీదపడి దోసుకు పోయినట్లుగా ఉంది.

తెల్లవారకముందే బావులమీద, గోడలమీద, ఊరంతా తెల్లని పేపర్లమీద ఎర్రటి అక్షరాలున్న పోస్టర్లు అతికించబడ్డాయి.

“మేనేజిమెంటు, కేర్నల్ యూనియన్ నాయకుల కుట్ర ఫలితంగా 20 మంది కార్మికుల అరెస్టు”

“పోలీసుల దౌర్జన్యం నశించాలి”

“అరెస్టుచేసిన కార్మికులను వెంటనే విడుదల చేయాలి.” అని వ్రాసిఉంది.